

NIEPROSZONY (17) *part praet pass pf*

W pisowni rozłącznej (12), w łącznej (5).

e oraz pierwsze o jasne; -on- (5), -ón- (1) KochZg.

sg m N nieproszony (14). ◇ f N nieproszóną (1). ◇ pl N m pers nieprosz(e)ni (1). ◇ G nieproszonych (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. s.v. prosić.

W funkcji przymiotnika (17) :

1. Niepożądany, przybywający nie w porę; invocatus Mącz, Cn; inexoratus Mącz (5) : Multi venient non invocati. Wiele ich przyjdzie nie proszonych Mącz 505a, 270b, 505a.

Wyrażenie: »nieproszony gość« (2): A to vważ co s tego iuż káżdemu roście/ Wierz mi że wnet przypadną nieproszeni goście *RejWiz* 190; *Mącz* 239d.

2. Robiący coś z własnej woli (12) : *KochZg* A2; iż vczyił [Pan] nie proszony á vkazał ono Bołkie miłofierdzye łwoie: o kthorym nam włzytki piłmá połwiadczáią *RejPos* 234; A do vbogich á do nędznikow nigdy nie proszony łam dobrowolnie chodził *RejPos* 255v, 222, 235v, 237, 243 [3 r.]; ktory iefzce [!] nieproszony/ zań łię y zá iego grzech/ przed Bogiem włtáwiał/ y odpufczenie ziednał. *SkarŻyw* 491.

W przeciwstawieniu: »proszony ... nieproszony« (1): A to małz przyczynę iednę/ czemu Pan niechciał łtępić do hárdego człowieká onego/ ácz był bárzo proszony: á do vbożuchnych nędzniczkow nie proszony łam przychodził/ łam łie przyłtępował *RejPos* 243v.

Szereg: »lubo proszony lubo nieproszony« (2): PAnie/ co dobrze ráczy dáć z łwéy łtrony/ Lubo proszony/ lubo nieproszony. A złé oddalay od człowieká włzędzie/ Choć go kto prosić nieobácznie będzie. *KochFr* 112.

Synonim: 1. niewezwany.

Cf **PROSZONY**